24/03/2021

“Λόγος και Ύμνος στην 200η Επέτειο της Εθνεγερσίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου Β’

Κάθε αναφορά, λόγος και ύμνος προς την επέτειο των 200 ετών από την Εθνεγερσία της 25ης Μαρτίου 1821, δεν είναι έκφραση εθνικισμού, όπως επ’ εσχάτων δολίως υπονοείται!

Είναι Παιάνας Νίκης των Ηθικών Αξιών, Ταξίδι και Νόστος προς την Ελλάδα των ονείρων και των λογισμών.

Είναι Λόγος Ακάθιστος, όπως ακάθιστος και ακάθεκτος ήταν και ο ανθρωπισμός και η λεβεντιά του Λαού μας!

Είναι Ευαγγελισμός Ελευθερίας, σαν το γλαυκό πέταγμα της χελιδόνος πάνω από την πολυκύμαντη θάλασσα, είναι αιώνιο σήμα μνημοσύνης, όσων μέσα από τις

φλόγες της πανεθνικής εξέγερσης αναδείχθηκαν και ονομάσθηκαν Άξιοι της Πατρίδας.

Μια άνοιξη ήταν και τότε, την 25η Μαρτίου του 1821, πριν από δύο αιώνες, όταν ο Ελληνισμός πήρε στα χέρια του τα όπλα τα ιερά, για να διεκδικήσει την Λευτεριά!

Τη «θεά» που λάτρεψε ο λαός μας μέσα στο ανυπέρβλητο μεγαλείο της θυσίας Αρχόντων και Ιεραρχών, αλλά και αγραμμάτων, ρακένδυτων και πεινασμένων ανδρών, αμόρφωτων παλληκαριών, αρματολών και κλεφτών, ιερωμένων και γυναικών, γερόντων και παιδιών…

Ο λαός μας ολόκληρος, που διέσωσε μέσα στον κόρφο του τα ελληνικά γράμματα και την ορθόδοξη πίστη στην αγνή χριστιανοσύνη, έμελλε να γράψει τις πιο λαμπρές σελίδες δόξας κατά τη διάρκεια του απελευθερωτικού Αγώνα.

Ήταν ένας ξεσηκωμός πέρα από τα όρια της λογικής. «Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς», λέγει ο Κολοκοτρώνης. «Αλλ’ ημείς αν δεν είμεθα τρελοί δεν εκάναμεν την Επανάσταση, διατί ηθέλαμεν συλλογισθεί πρώτον δια πολεμοφόδια , καβαλαρία και πυροβολικό και ηθέλαμεν λογαριάσει την ιδικήν μας δύναμιν και την τουρκικήν».

Είναι βαριά η ανάσα των επαναστατημένων Ελλήνων που φτερουγίζουν ως Αρχάγγελοι της Ρωμιοσύνης πάνω από την καθημαγμένη από την πανδημία Ελλάδα του 2021, πάνω από τον κάθε Έλληνα, που αφουγκράζεται τις ψαλμωδίες τους.

Ο εφετινός εορτασμός της 200ής επετείου από την Επανάσταση του 1821 συνιστά ονομαστική κλήση προς όλους εμάς τους Έλληνες, να λάβουμε Φως, λίγα έστω φωτόνια από εκείνη την στήλη, από το Άγιο Φως που καίει επάνω στους τάφους των παλληκαριών μας, όσων θυσίασαν τα πλούτη, την περιουσία τους, την ίδια τη ζωή τους, για να λευτερωθεί τούτος ο τόπος από την οθωμανική δουλεία και να κρατηθεί λεύτερος, καλώντας μας να ατενίσουμε το παράπονο μιας όμορφης και λαβωμένης πατρίδας, η οποία θέλει να ζήσει, «προώρισται να ζήσει και θα ζήσει»!

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β